

Nad sociálnym štátom sa zmráka

Monika Uhlerová, viceprezidentka Konfederácie odborových zväzov SR

Koncom minulého týždňa koalíční poslanci za pomoci kotlebovcov hodili ďalšiu mínu do Zákonníka práce. Bombardovanie sociálneho štátu pod gesciou militantného ministra a jeho ultrakonzervatívnych poskokov a neoliberalných fanatikov tak pokračuje.

Nezabúdajme však, že u nás sa atómovou bombou rieši ne jeden problém. Mediálne obľúbené „gastráče“ nás už nebudú obťažovať v preplnených peňaženkách, lebo si budeme môcť namiesto nich vybrať finančnú hotovosť, ktorá nám určite zlepší náladu pri konečnom zúčtovaní na výplatnej páske.

Deti už nebudeme posielat' do škôl, radšej nech si idú zarábať, a seniorov, naopak, vyženieme z práce na zaslúžený dôchodok. Nech si konečne začnú užívať, suma dôchodkovej dávky ponúka nekonečné možnosti. Nepotrebujeme vzdelaných ľudí s kritickým myslením. To vládám býva zvyčajne na ťarchu. A keď raz mládencovi či dievčine zachutí pracovať ku koncu povinnej školskej dochádzky, načo by sa vrátili do vzdelávacieho systému? A že porušujeme niekoľko medzinárodných dohovorov a európskych smerníc?! To sa určite stratí. Teraz sa legislatíva robí inak: bez diskusie, bez skúseností, bez odborníkov, aj tak iba do všetkého rýpu a sú príliš múdri a s „pozmeňovákmi“ pár minút pred hlasovaním.

Slovensko v protismere

Minister práce bude mať konečne na tripartite odborové organizácie, ktoré budú ochotné s ním len súhlasiť a do sociálneho dialógu prinesú zaiste čerstvý vietor. Čo tam po tom, že majú len pár desiatok členov?! Servilnosť sa počíta.

Vyššie kolektívne zmluvy sa už nebudú rozširovať tak, aby „nepokrytým“ zamestnancom aspoň trochu zvýšili sociálne benefity. Európa ide jednoznačným smerom podpory kolektívneho vyjednávania. Je to jeden z efektívnych nástrojov zvyšovania miezd, stierania rozdielov v odmeňovaní a garancie sociálnych výhod oproti platnej legislatíve. Kolektívne zmluvy dokážu rýchlejšie ako zákon reagovať na vývoj na trhu práce a sú adaptabilnejšie na podmienky konkrétnych podnikov. Na Slovensku je však trend opačný. Naša krajina nabrala kurz vzd'aloovania sa od európskeho sociálneho modelu.

Minister Krajniak opätovne dokazuje, že ho pracujúci a sociálne alebo inak znevýhodnení vôbec nezaujímajú. A vlastne svojej agende ani nerozumejú. Ide mu len o ideologický boj, ktorý nemá víťaza, iba množstvo porazených.

V týchto dňoch prebieha aj pripomienkové konanie k návrhu európskej smernice o primeraných minimálnych mzdách v Európskej únii. Cieľom tejto iniciatívy je zlepšiť

pracovné podmienky tým, že sa zabezpečí, aby pracovníci v EÚ mali prístup k ochrane formou minimálnej mzdy poskytovanej primeranými zákonnými minimálnymi mzdami alebo kolektívnymi zmluvami, čo by im umožnilo dôstojné živobytie bez ohľadu na to, kde pracujú.

Ministerstvo práce svojimi pripomienkami k smernici jej obsah a ciele oslabuje. Poukazuje na akési „negatívne dopady nesprávneho nastavenia systému minimálnej mzdy“, ktorá by vraj najviac ublížila zamestnancom v chudobnejších regiónoch a obrala potenciálnych zamestnancov o možnosť pracovať. Chudobní a sociálne slabší by mali zarábať menej a užívať nižšiu ochranu, aby sa mali lepšie. Zaujímavá logika! Vedenie ministerstva asi nepochopilo, že na ekonomickú aktivitu a trh práce v menej rozvinutých regiónoch má zásadný vplyv nedobudovaná infraštruktúra, nedostatočné investície a stimuly, nepriaznivá štruktúra ekonomiky, a nie minimálna mzda.

Ked' biskupi riešia rodovú rovnosť

Z nepochopiteľných dôvodov však túto smernicu pripomienkuje aj Konferencia biskupov Slovenska a žiada z textu vypustiť pojem „rodová rovnosť“. Verím, že v Európskej komisii len prekvapene zdvihnú obočie. Z ešte nepochopiteľnejších dôvodov na tomto mieste KBS odporúča, aby Slovenská republika neratifikovala Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o odstránení násillia a obťažovania vo svete práce prijatý v roku 2019. Cieľom dohovoru je v prvom rade odstrániť a zabrániť akýmkoľvek formám násillia a obťažovania na pracovisku. Biskupi sa opäť miešajú do témy, ktorá sa ich vôbec netýka. Alebo im obťažovanie a násillie neprekážajú? A čo urobí ministerstvo? Pripomienky akceptuje. Len na okraj, Česká republika ratifikačný proces už začala.

Ľudia v súčasnosti prichádzajú o prácu, živnostníci, malé podniky krachujú, deti (s prepáčením) hlúpnu, prehlbuje sa priepasť chudoby v hladových dolinách, vláda ubrala na minimálnej mzde oproti zákonnému nároku, na COVID-19 umiera denne priemerne sto ľudí, dôchodková reforma je skôr deformou, sociálny dialóg, kolektívne vyjednávanie a ochrana zamestnancov sa oslabujú. Frustrácia, hnev a vzdor miešajú nebezpečný koktail, sociálne napätie graduje, a biskupi spolu s ministerstvom práce považujú za najväčší problém Slovenska termín „rodová rovnosť“.

Minister Krajniak tak opätovne dokazuje, že ho pracujúci a sociálne alebo inak znevýhodnení vôbec nezaujímajú. A vlastne svojej agende ani nerozumie. Ide mu len o ideologický boj, ktorý nemá víťaza, iba množstvo porazených. Do toho sa čerstvo ostrihaný premiér Matovič prihovára „ľuďom božím“ so snahou riešiť rozdiel v odmeňovaní mužov a matiek (na ostatné ženy zabúda), zvrátiť nepriaznivý demografický vývoj alebo zvýšiť dôchodky. Až človeka zamrazí, vediac, ako je agenda sociálnych vecí a rodiny v súčasnosti ideologicky podmíňovaná. Boh nás ochraňuj, ak sa riešení chopia slovenskí biskupi!